

Ο Κύπριος καλλιτέχνης Χρίστος Ακορδαλίτης παρουσιάζει την πρώτη του ατομική έκθεση 'Εύθραυστοι Θεοί' στην Αθήνα.

12 Μαΐου 2021 — Η γκαλερί Δύο Χωριά ανακοινώνει την ατομική έκθεση του Χρίστου Ακορδαλίτη με τίτλο **Fragile Gods** [Εύθραυστοι Θεοί] στην Αθήνα. Πρόκειται για την πρώτη ατομική έκθεση του καλλιτέχνη στην Αθήνα και τη δεύτερη με την γκαλερί Δύο Χωριών. Η έκθεση εγκαινιάζεται την Τετάρτη 19 Μαΐου και θα διαρκέσει μέχρι τις 15 Ιουνίου.

Ο κόσμος ξεκινάει από δυο δαγκωματιές, *ή μήπως είναι δάχτυλα αυτά*, που τον άρπαξαν
άπληστα τον καρπό, που τον έσκαψαν παίρνοντας ακριβώς την κλίση που 'χουν όταν
χαϊδεύουν τις χορδές κι έκαναν έτσι να τραγουδήσει από μέσα του η σάρκα
η σάρκα ενός ροδάκινου αυτός ο κόσμος
τόσο χυμώδης όσο εφήμερος
η σάρκα ενός ροδάκινου αυτός ο κόσμος και η σταγόνα ο **Χρόνος** του
η μόλις σχηματισμένη σταγόνα μόλις πριν στάξει, μια φευγαλέα αιωνιότητα.

Περιδιαβαίνουνε γυμνοί, ηδονικοί αυτόν τον Κήπο, όσοι απ' τη μάνα τους είναι
φτιαγμένοι να κουβαλούν την πτώση, εύθραυστοι θεοί με ανθισμένα κεφάλια και πλατιά
χαμόγελα, τους κυνηγάει το φως για να τους περιλούσει -ακόμα και τη νύχτα- κι αυτοί
μακραίνουνε κι απλώνονται, λιώνουνε στα κλαδιά, λυγίζουν και διπλώνονται με τα μάτια
κλειστά κι όλα τ' άλλα ορθάνοιχτα και διεσταλμένα για να ρουφήξουν τον κόσμο την ίδια
ώρα που εκείνος, περιέχοντάς τους, τους απορροφά. Ο θρίαμβός τους είναι
στεφανωμένος την ηδονή της φύσης, φρούτα και άνθη και ποώδη φύλλα, προσωρινά
φωτοστέφανα από πράγματα που μοιάζουν με αυτούς: γεννημένα κι άρα θνητά.

Ανθρωπόμορφοι σίγουρα, αλλά άνθρωποι; Θυμίζουν ζώα και δέντρα και πουλιά, τα
σώματά τους είναι συνώνυμα με τους κορμούς των δέντρων, έχει κύρια ονόματα ο
κόσμος του **Ακορδαλίτη** ναι, έχει μια γλώσσα που τη συλλαβίζουν τα έργα του, μια
γλώσσα που αγαπά τις παρηχήσεις (στα χρώματα, στα σχήματα, στις καμπύλες κλίσεις,

στους καρπούς, στα κλαδιά και στους ώμους, στα μαλλιά και στα κύματα) που αγαπά το νερό και τη διαφάνεια και πολύ αγαπά τη γεωμετρία.

Κι αν η θεϊκότητά τους εξάγεται, πού φωλιάζει η ευθραυστότητά τους; Την αρθρώνουν οι σκιές που τους παραμονεύουν κρυμμένες, τις μαρτυρούν οι ψηφίδες των αγγείων τους (σπαράγματα είναι), τα ερείπια των μνημείων τους, ο ασβέστης στα δέντρα τους, οι περίεργες γωνίες των μελών τους, το αίμα στις θηλές τους, ο εγκιβωτισμένος στην αφήγησή του **Ακορδαλίτη** χρόνος που, δεν μπορεί, προς κάπου θα μετρά κι αυτός αντίστροφα, το καμένο τους δέρμα κι η τέχνη τους. Τη μαρτυρά το νέφτι και η πολύ αραιωμένη μπογιά, η γυαλάδα του λαδιού, η απαλότητα και το φως, η διαφάνεια ή μάλλον η διαφάνεια ως υπόμνηση: η πραγματικότητα συντίθεται σε επάλληλες στρώσεις, *ο χρόνος πάλι, πάλι εγκιβωτισμένος*, τα παστέλ στις φλέβες του στήθους, το χέρι που ξεκινά κόκκινο και στρώση μετά από στρώση γίνεται ροζ, σάρκινο.

Ισομερώς η διαύγεια κι ο λεκές, για κάθε καθαρό χρώμα κι ένα λερωμένο, η ύπαρξη και σ' αυτόν τον κόσμο φαντάζει ακροβασία σε λεπτό σκοινί, ουρανός πάνω, θάλασσα κάτω κι όμως, κάτι ζηλεύεις απ' αυτούς τους **Εύθραυστους Θεούς**. Γυμνοί, παραδομένοι στις αισθήσεις τους γραπώνουν τον κόσμο σαν ροδάκινο, με κάτι πατούσες γλυπτά καρφώνονται στο στερέωμα του, χαμογελούν μετουσιωμένοι και χωνεμένοι στο περιβάλλον τους.

Η αυτοπεποίθησή τους θυμίζει τη δική μας ευτυχία, αλλά δε μοιάζει να τους απασχολεί η ευτυχία, μοιάζουνε αγωγοί, προορισμένοι να περάσει από μέσα τους ο κόσμος για να ξαναχυθεί παίρνοντας άλλο σχήμα, δανείζονται χρώματα και μοτίβα από παντού, μοιάζουν ευέλικτοι και επιμηκυσμένοι, ακραία αισθητηριακοί, αισθησιακοί και γεωμετρικοί. Τα μέλη τους τεντώνονται σαν τον ήλιο για να αγγίξουν τον κόσμο, αντένες, και το υπόλοιπο σώμα εναρμονίζεται στις έντονες κλίσεις αυτής της διαρκούς έλξης. Υπάρχει κάτι που θυμίζει τη δική μας ηδονή στην έκφρασή τους, αλλά μοιάζουν πέρα απ' την ηδονή. Μια κόκκινη αποκορύφωση, ένα ακραίο σημείο απ' όπου μπαίνει και βγαίνει ο κόσμος, καταναλώνεται και εκκρίνεται. *Ο χρόνος πάλι, ως μεταβολισμός.*

Ο χώρος που τους περιβάλλει, αυτός ο **Κήπος** –συλλαβίζεται και η θρησκευτικότητα και το κεφαλαίο κάπα αφού οι ρωγμές τους αποκαλύπτουν το αντίθετο κάποιου παραδείσου- είναι ζωντανός όσο κι εκείνοι, έχει ξύλο κι έχει πέτρα, κολώνες, κρήνες και ξεχασμένους ναούς για να παίζουν τη μέρα και τη νύχτα. Έχει κι έναν επιστάτη αινιγματικό, κάποιον που καθαρίζει την πισίνα τόσο που ν' αναρωτιέσαι καλόπιστα αν είδες ποτέ σου θάλασσα και ουρανό, ή αν ήταν κάποιος υπερσύγχρονος μηχανισμός υπερχειλίσης που σε γέλασε. Κάτι που έσπασε και το ξανακόλλησες ψηφίδα-ψηφίδα; Ή τα πλακάκια μιας πισίνας; Στο κάτω-κάτω της γραφής προϋποθέτει την κόλαση ο παράδεισος.

*Απομονωμένος σε ένα χωριό πάνω απ' την Πάφο για 9 μήνες ο **Ακορδαλίτης** ζει σ' ένα παραδοσιακό σπίτι με ασβεστωμένη αυλή, λεμονιές και γάτες. Το ηχοτοπίο αυτής της περιόδου είναι κι αυτό απομαγνητογραφημένο και καταχωμένο στα έργα του. Η αίσθηση του χώρου διαφοροποιημένη, το φως πιο έντονο. Σα να μεγάλωσαν οι μορφές του. Έχουν αυτιά και αποκτούν μαλλιά και εξανθρωπίζονται και αποθεώνονται. Δε συνωστίζονται πια ως αντίστιξη στον κενό χώρο, αποτελούν τον χώρο. Σ' αυτό το στιγμιαίο σύμπαν όπου οι σταγόνες πάνε να στάξουν αλλά δε στάζουνε, αιχμαλωτίζοντας το τώρα, σημεία κορμιών αντηχούν άλλα κορμιά κι ό,τι παλιά τολμούσες μόνο να το γλύψεις τώρα το δαγκώνεις.*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

— **Ο Χρίστος Ακορδαλίτης** (γ. 1989, Κύπρο) ζει και εργάζεται στην Κύπρο. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Ντίσελντορφ, στο ζωγραφικό εργαστήρι του καθηγητή Andreas Schulze και στο εργαστήριο γλυπτικής του εικαστικού Tony Cragg.

Ο Ακορδαλίτης είχε κάνει ατομικές εκθέσεις στη γκαλερί Studio Picknick στο Βερολίνο και στο Water House of Art στην Πάφο, μεταξύ άλλων. Η δουλειά του έχει συμπεριληφθεί σε ομαδικές και μουσειακές εκθέσεις στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Kunstsammlung [Planet 58] στο Ντίσελντορφ, στο Forecast Städtische Galerie στο Kaarst, και στην Gallery Pop68 στην Κολωνία ανάμεσα σε άλλες. Η δουλειά του έχει δημοσιευτεί στο Juxtapoz Magazine, Art Viewer και στο Art Springboard ανάμεσα σε άλλα ξένα έντυπα.

— **Η Πολιτιστική Πλατφόρμα Δύο Χωριά** (2015) είναι μια γκαλερί για σύγχρονη τέχνη και πολιτισμό που ιδρύθηκε το 2015. Επιδιώκει πάντα να βρίσκεται στην αιχμή του πολιτιστικού πειραματισμού στην Ελλάδα και στον κόσμο, εκπροσωπώντας νέους, ανερχόμενους καλλιτέχνες από μικρές περιφερειακές χώρες. Την ίδια στιγμή, τα Δύο Χωριά τρέχουν ένα διεθνές πρόγραμμα φιλοξενίας καλλιτεχνών, διοργανώνουν ομαδικές εκθέσεις και εκδίδουν καταλόγους με καταξιωμένους και ανερχόμενους καλλιτέχνες που δεν έχουν εκθέσει στην Ελλάδα. Τέλος, τα Δύο Χωριά συμμετέχουν σε συνεργασίες στο πλαίσιο της σχέσης τους με καλλιτέχνες, επιμελητές, μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς και πολιτιστικούς φορείς. Αυτά εμπίπτουν σε διάφορες κατηγορίες, από κοινωνικές, πολιτιστικές και φιλολογικές σπουδές μέχρι τη μουσική και τις επιτελεστικές τέχνες.

— Πληροφορίες έκθεσης

Χρίστος Ακορδαλίτης: Fragile Gods

Ατομική Έκθεση

Δύο Χωριά Αθήνα

19 Μαΐου – 15 Ιουνίου, 2021

Δύο Χωριά Project Space Αθήνα

Μαντζουράκη 16, 11524, Αθήνα

Ωράριο:

Δευτέρα- Παρασκευή, 10:00 - 19:00

Σάββατο, 11:00 - 15:00

Τηλ: +30 2106714827

Δύο Χωριά Μύκονος

Πλατεία Πανάχρας, 846 00 Μύκονος

Ωράριο:

Καθημερινά, 19:00 - 02:00

Τηλ: +30 2289026429

Κατεβάστε υλικό για τον Τύπο εδώ:

— Εκθέσεις Ιουνίου

Pablo Diaz

Ατομική Έκθεση (Residency program)

Δύο Χωριά Μύκονος

12 Ιουνίου– 10 Ιουλίου, 2021

Alexander Ruthner

Ατομική Έκθεση

Δύο Χωριά Μύκονος

12 Ιουνίου– 10 Ιουλίου, 2021

Javier Calleja

Ατομική Έκθεση

Δύο Χωριά Αθήνα

17 Ιουνίου– 30 Ιουλίου, 2021

https://www.dropbox.com/sh/ntabc46lw7lh835/AADGfpci9IWTv_WrMTnJ76NCa?dl=0